

Dosarul nr. 2ra-508/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V. Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Șt. Starciuc, L. Caraianu)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oxana Gheață,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalii Gheață
împotriva Oxanei Gheață cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 16 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de Oxana Gheață și s-a menținut hotărârea din 10
decembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2016, Vitalii Gheață a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Oxanei Gheață cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 21 februarie 2013 a
încheiat cu pârâta contractul matrimonial, înregistrat sub nr. 1029 de către notarul
public Aleona Cutiean, conform căruia bunurile dobândite de către fiecare în perioada
căsătoriei este proprietate personală a soților.

A menționat că la 16 decembrie 2012 Oxana Gheață a luat de la Compania
„Microîmprumut” conform contractului de credit împrumut în sumă de 20 000 de lei,
iar la data de 26 ianuarie 2013 de la aceeași companie a mai luat un împrumut în
mărime de 20 000 de lei conform contractului de credit nr. CRC 0200043.02.

A afirmat că întrucât Oxana Gheață nu și-a executat obligațiile sale, a fost nevoit să
achite datoria din contul său, fiind în calitate de fidejutor.

În continuare, a relatat că pârâta Oxana Gheață la data de 19 iulie 2012 a încheiat
cu Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni contractul nr.
50099322/50001045, conform căruia el a fost fidejutor, iar din motiv că pârâta nu și-a
onorat obligațiile asumate, a fost nevoit să achite datoria, după cum urmează: la
contractul nr. 236/2 din 16 iulie 2012 – 7 075 de lei; la contractul nr. CRC 0200043.02
– 21 048 de lei; la contractul nr. 50099322/50001045 din 19 iulie 2012 – 150 173 de
lei.

În opinia reclamantului sumele date urmează să fie încasate din contul pârâtei.

Vitalii Gheață a mai adăugat că căsătoria încheiată cu Oxana Gheață a fost
desfăcută la data de 12 noiembrie 2015.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a datoriei în mărime de 178 269 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Vitalii Gheață. S-a încasat din contul Oxanei Gheață în beneficiul lui Vitalii Gheață suma de 69 204 lei. S-a încasat din contul Oxanei Gheață în beneficiul lui Vitalii Gheață cheltuielile de judecată în mărime de 1 845 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel declarată de către Oxana Gheață și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că părțile s-au aflat în căsătorie începând din anul 1995 până la 12 noiembrie 2015, perioadă în care a primit suma împrumutului la toate cele trei contracte.

În acest context, instanțele de judecată au invocat prevederile art. 19 alin. (1) Cod familiei, care statuează că bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietății în devălmășie.

Totodată, instanțele de judecată au notat că contractele de împrumut în speță au fost încheiate până la semnarea contractului matrimonial, prin urmare banii primiți cu titlu de împrumut sunt supuși regimului proprietății în devălmășie, iar obligația la restituirea lor se impunea pe seama ambilor soți în măsură egală.

În concluzie, instanțele inferioare au stabilit că datoria restantă în sumă de 138 409, 71 de lei a fost stinsă de Vitalii Gheață după încheierea contractului matrimonial, în timpul în care obligația la stingerea datoriei aparținea ambilor soți în măsură egală, însă dat fiind că Oxana Gheață nu a dovedit faptul stingerii datoriei de către reclamant din contul mijloacelor bănești comune, instanțele de judecată au ajuns la concluzia precum că jumătate din sumă, adică 69 204 urmează a fi încasată din contul pârâtei.

La data de 24 decembrie 2019, Oxana Gheață a declarat recurs împotriva deciziei din 16 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, hotărârile contestate sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece instanțele de judecată la adoptarea acestora au apreciat arbitrar probele prezentate, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului – dreptul la un proces echitabil și dreptul la proprietate.

A menționat că instanța de apel neîntemeiat a constatat ca fiind dovedit faptul achitării de către Vitalii Gheață a datoriei în mărime de 138 409, 71 de lei, din contul surselor proprii, luând în considerare că conform informației prezentate de la instituția bancară, achitățile au fost efectuate personal de Vitalii Gheață.

A afirmat că concluzia dată este una neargumentată, or, instanțelor judecătorești nu le-au fost prezentate careva probe, prin care se atestă că Vitalii Gheață în perioada respectivă a dispus de venituri suficiente pentru a achita suma de 138 409, 71 de lei, având în vedere necesitatea întreținerii personale și a copilului minor. Astfel, deși Vitalii Gheață pretinde că sumele achitate pe parcursul anilor 2012-2016 au fost proprietatea lui personală, ultimul nu a demonstrat prin probe incontestabile și veridice proveniența acestor sume de bani. Mai mult, Vitalii Gheață, prin intermediul avocatului Denis Cecalenco a declarat la data de 12 octombrie 2015 că nu lucrează și

nu are careva venituri, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, dosar 2-2448/15, f.d.73-74.

Recurenta a mai relatat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat în mod arbitrar proba – contractul de vânzare nr. 1403 din 12 martie 2013 a bunului imobil (proprietate personală) situat pe adresa str. Chișinăului 95, ap. 71, or. Cricova mun. Chișinău, conform căruia Vitalii Gheață în calitate de reprezentant al vânzătorului a primit de la cumpărător suma de 122 406 de lei. Astfel, suma dată de bani fiind la Vitalii Gheață și ultimul neavând alte venituri suficiente, a achitat-o pentru rambursarea creditelor până la semnarea contractului matrimonial.

A susținut că astfel instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale privind obligația probațiunii în judecată și pertinenta probelor, or, pentru soluționarea justă a litigiului dat era strict necesar de a stabili nu doar cine a transmis instituției financiare sumele bănești, dar și cui îi aparțin acestea.

Prin referința depusă la data de 17 martie 2020 Vitalii Gheață, reprezentat de avocatul Denis Cecalenco a solicitat ca recursul declarat de Oxana Gheață să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 17 octombrie 2019 (f.d.246, Vol. I), nefiind recepționată de către recurentă conform scrisorii anexate la materialele cauzei (f.d.250, Vol. I).

Prin urmare, recursul din 24 decembrie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Oxana Gheață, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Oxana Gheață, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Oxana Gheață, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oxana Gheață.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu